De Heilige Geest Gegeven

Ps. 68:16
Ps. 119:3
Ps. 119:47
Ps. 134:1, 2, 3
Ps. 48:1, 6

Lezen: Handelingen 2: 1-4 en 12-33

Tekst: Johannes 14:16.
En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.

Geliefde gemeente, wat moet het geweest zijn op die vijftigste dag na Pasen, die wij de Pinksterdag noemen. Toen Joden en Jodengenoten vanuit alle windstreken naar de stad Jeruzalem gekomen om daar het jaarlijkse Pinksterfeest te vieren. Terwijl ze de liederen van Hammaäloth zongen, klommen ze de trappen op van de tempel om in de grote voorhof samen te komen. Om daar te aan de wetgeving op de Sinaï en om daar de eerstelingen van de oogst voor Gods Aangezicht te brengen. Dat moet toch wat geweest zijn: heel dat tempelplein gevuld met mensen – kinderen, jongeren en ouderen – om naar de wet van Mozes dingen te doen.

Toen was daar opeens dat geluid, als van een geweldige, gedreven wind. Iedereen hoorde het. En ze hoorden dat niet alleen, ze zagen ook iets. Toen die kleine gemeente des Heeren uit de opperzaal ook in de tempel kwam, waren daar een soort vlammetjes te zien boven de hoofden van de apostelen. Wat moet dat geweest zijn voor al die mensen! Als je je indenk dat je daar tussen stond, wat zou je dan denken? Wat zou je zeggen? Wat moet het geweest zijn voor die apostelen en de andere volgelingen van de Heere Jezus Christus die daar samen waren, die daar in de achterliggende dagen geroepen hebben tot God, eendrachtiglijk, om de vervulling van Gods belofte, om met die kracht aangedaan te worden uit de hoogte. "O Geest, kom toch neer!" En dat hun harten vervuld werden met die Geest, en door die Geest werden aangedreven om de grote daden des Heeren te mogen verkondigen. Wat moet ook dat voor hen geweest zijn!

Terwijl sommige mensen zelfs begonnen te spotten, was het overgrote deel van die mensen daar in die stad Jeruzalem verbaasd. En vol verwarring klonk daar uit al die monden de vraag: "Wat wil dit toch zijn?" Nog steeds was daar dat geluid van die wind, en nog steeds zagen ze dat vuur boven de apostelen. "Wat wil dit toch zijn?" Misschien is dat ook uw of jouw vraag op dit Pinksterfeest. Wat is eigenlijk Pinksteren? Ja, ik hoor een kind of een jongere zeggen: de uitstorting van de Heilige Geest. Juist, dat klopt. Maar wat wil dat zeggen? Kun je dat nog eens verder uitleggen in eenvoudige woorden? Hoe is dat gebeurd? Waarom is dat gebeurd? Waartoe is dat gebeurd? Wat gebeurde er eigenlijk? "Wat wil dit toch zijn?"

Kijk, dat zijn nu vragen, gemeente, die verraden dat het helemaal niet zo makkelijk is om Pinksteren uit te leggen, om helder te hebben wat daar nou eigenlijk gebeurde. Niet alleen hier op aarde, maar wat gebeurde daarvoor in de hemel? Dan komen we vanmorgen bij een geheim, een kostbaar geheim. En ik hoop dat u en jij vanmorgen zegt: "Dominee, verklaar dat eens. Onthul dat geheim nou eens." Ja, dat was toen op de Pinksterdag in Jeruzalem nodig, en dat is vandaag ook nodig.

Kijk eens wat er dan gebeurt. Dan gaat Petrus staan. Hij gaat preken. Dat preken van Petrus is nou net het antwoord geven op de vraag: "Wat wil dit toch zijn?" Door de prediking gaat de Heere Zelf de geheimen openbaren. Je zou hier vanmorgen toch zitten, en de Heere gaat het waarmaken: *Verborgen omgang vinden zielen, waar Zijn vrees in woont; het heilgeheim wordt aan Zijn vrienden, naar Zijn vreeverbond, getoond*. Ook het heilgeheim van Pinksteren. Zou je het ook zo graag willen weten? Houd dan je ogen vanmorgen gericht op de hemel. En zing onder het luisteren maar zachtjes in je ziel*: De ogen houdt mijn stil gemoed opwaarts, om op God te letten*. Om vanmorgen door de prediking van het Woord eens helder te mogen krijgen wat er gebeurd is in de hemel, aan de rechterhand van God de Vader.

Daar is de Heere Jezus gekomen met Hemelvaart. Wat heeft de Heere Jezus toen waargemaakt? Waarmee werd Hij toen werkzaam? Met de woorden van onze tekst: *En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid*. Dat Woord wordt u en jou gepredikt op deze Pinksterdag. Het thema voor de prediking is: De Heilige Geest Gegeven. Vanmiddag zal het zijn: De Heilige Geest ontvangen. Vanmorgen: De Heilige Geest Gegeven. Drie gedachten:

1. De verhoring van de biddende Christus. Want zo staat het aan het begin van onze tekst: *En Ik zal den Vader bidden*.
2. De vervulling van een belovende God. Want: *Hij zal u een anderen Trooster geven*.
3. De vertroosting van de blijvende Geest. Want het slot van onze tekst zegt: *Opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid*.

1. De verhoring van de biddende Christus

Ja, de vraag van die mensen, die zo in verwarring raakten toen ze dat geluid van die geweldige gedreven wind hoorden, was de aanleiding voor Petrus om zijn welbekende Pinksterpreek te houden. Hoe deed hij dat? Heel eenvoudig, hij ging het Woord openen, want dat is preken. Hij kwam niet met zijn eigen verhaal, hij kwam niet met zijn bevindingen. Hij ging het Woord prediken, dat Woord dat door diezelfde Geest, Die nu uitgestort is, tot stand gekomen is. Dat Woord, wat toen alleen nog het Oude Testament was, wat al voorzegde dat de Heilige Geest zou komen. De profeet Joël heeft al geprofeteerd *dat de Heilige Geest uitgegoten zal worden op alle vlees*. Dat was de belofte van de Vader. En die belofte zal vervuld worden.

Straks zal ik er wat meer van zeggen, maar aan de vervulling van die belofte, namelijk dat de Geest uitgestort zal worden, is wel wat voorafgegaan. Wat dan? Het werk van Christus, met name het offer van Christus. Want echt, gemeente, de uitstorting van de Heilige Geest kunnen wij nooit loskoppelen van het offer dat de Heere Jezus bracht op het kruis van Golgotha. Hoe helder gaat Petrus dat uitleggen in zijn Pinksterpreek! Vanaf vers 22 in Handelingen 2 gaat hij Christus prediken: Christus, Die in de stilte van de nooit begonnen eeuwigheid door de Vader was aangewezen om een Borg en Middelaar te zijn voor Zijn Kerk; Christus, Die deze taak ook vrijwillig op Zich genomen heeft en in die donkere kerstnacht op deze aarde is gekomen, gelegd werd in een kribbe, waar als het ware Zijn lijdensweg begon op weg naar het kruis.

Ja, voordat Christus weer verhoogd zou worden aan de rechterhand des Vaders, moest Hij zeer diep vernederd worden. Petrus zegt het: Hij zal overgeleverd worden in de handen van de soldaten, Hij moest gebonden worden, geslagen worden, bespot, gegeseld, gekruisigd, en uiteindelijk is Hij gestorven. Waarom moest deze weg door Christus gegaan worden? Waarom moest Petrus daar

op Pinksteren op wijzen? Waarom moest hij Christus gaan verkondigen op het Pinksterfeest, juist Christus in Zijn vernedering, in Zijn lijden, in Zijn sterven? Omdat wij gezondigd hebben, omdat al die mensen daar in Jeruzalem gezondigd hadden.

Wat is de toepassing van Petrus' preek? Ik hoop dat het naar binnen slaat vanmorgen, voor het eerst en bij vernieuwing: *Deze Jezus, Die u, jij en ik gekruisigd hebben.* Dat klonk op Pinksteren, en dat moet vandaag ook klinken. Wij, lieve gemeente, hebben Jezus gekruisigd. Wij hebben Hem aan het vloekhout genageld. Nee, het zijn de Joden niet, Heere Jezus, die U gekruisigd hebben. Het zijn ook de Romeinse soldaten niet die dat kruis voor de Heere Jezus hebben opgericht. Wat zou het een wonder zijn als hier vanmorgen iemand verbroken raakt door dit scherpe woord: "Ik ben het, ik, die het U, o Heere Jezus, hebt aangedaan. Dit is geschied, helaas, om mijn zonde."

Nou, daar zit u, daar sta je. Juist als je een leerling mag worden op de school van vrije genade, wordt op dat plekje aan de voet van het kruis dit beleefd. Wat worden de zonden dan bitter, wat doen de zonden dan nog meer pijn als het op je afkomt wat je Christus hebt aangedaan, wat je God hebt aangedaan. Weet u, wie daar nou mag buigen als een veroordeelde, als een doodschuldig mensenkind op de plaats van het gericht? Die zal ook op Gods tijd wat anders gaan ontdekken. Die plaats van het gericht, waar die bloedende Christus Zich dood-geliefd heeft aan het kruis, is ook de plaats waar Gods ontfermende zondaarsliefde op het hoogst zichtbaar wordt. Want Christus hing daar niet voor Zichzelf. Hij hing daar voor doodschuldige zondaren. Hij hing daar voor Zijn Kerk. Als het Lam Gods droeg Hij de zonden weg voor al Zijn kinderen, zo ver weg, dat God werkelijk geen zonden meer ziet in Zijn Jakob en geen ongerechtigheden meer in Zijn Israël.

Kijk, gemeente, om dat nu te openbaren, om in die heilgeheimen onderwezen te worden en dat te kunnen toepassen in het hart van een zondaar, heeft de Vader de Heere Jezus opgewekt nadat Hij begraven was en heeft Hij Hem opgenomen in de hemel. Wat ging de Heere Jezus nou in de hemel doen, jongens en meisjes? Weet je wat Hij in de hemel ging doen? Ik ga het je heel eenvoudig zeggen: bidden. Dat is wat! De Heere Jezus gaat naar de hemel om te bidden, om zo Zijn werk als Zaligmaker en Verlosser voort te zetten.

Dan hoef ik u en jou niet te vertellen tot Wie de Heere Jezus ging bidden. Hij ging in de hemel bidden tot Zijn lieve Vader. Daar is Hij gekomen voor de troon van God. En waar zal de Heere Jezus dan om gaan bidden? Ja, om heel veel dingen, maar ik spits het vanmorgen toe op één ding, namelijk wat in onze tekst te vinden is. Toen Hij op Hemelvaartsdag naar de hemel ging en daar voor het Aangezicht van Zijn Vader kwam, heeft Hij heel bijzonder gebeden om de uitstorting van de Heilige Geest. Kijk, tegen die achtergrond had Hij tegen Zijn discipelen gezegd: "Discipelen, luister eens, Ik ga bij jullie weg, Ik ga jullie verlaten, maar Ik zal u geen wezen laten, Ik kom weder tot u." Hij zal na Zijn Hemelvaart terugkeren. Ja, niet letterlijk, maar met Zijn Heilige Geest. En daar zal Hij de Vader om bidden.

En dat heeft Hij ook gedaan. Hij heeft het tegen Zijn discipelen gezegd, het staat aan het begin van onze tekst: *En Ik zal den Vader bidden.* Kijk, gemeente, daar heb je nou het eerste antwoord op die vraag: "Wat wil dit toch zijn?" Daar ligt het geheim van Pinksteren, in het binnenste heiligdom, in de hemel de Heere Jezus als het ware gekomen tussen de Vader en Zijn Kerk op aarde. Als die verhoogde Middelaar is Hij gaan staan tussen de Vader en Zijn Kerk. En daar heeft Hij, als de verhoogde Middelaar, Zijn Vader gebeden om de vervulling van Zijn belofte, namelijk of Hij de Heilige Geest mocht uitstorten.

Hoe heeft de Heere Jezus dat in de hemel nou gedaan? Dat heeft Hij gedaan als Voorbidder. Ik stel het u maar heel eenvoudig voor ogen deze morgen, zodat we het iets kunnen begrijpen. We

hebben samen gezongen over het opheffen van de handen voor Gods Aangezicht. Zo zie ik de Heere Jezus staan voor Zijn Vader, met opgeheven handen. Hij doet Zijn handen open. En dan kunt u zich helemaal indenken, als de Heere Jezus nou zo voor de Vader staat, wat ziet de Vader dan? Dan kijkt de Vader in de handen van de Heere Jezus. Natuurlijk weet de Vader wel wat Hij daar ziet: de littekens, die het stille bewijs zijn van het volbrachte offer aan het kruis. En terwijl de Heere Jezus, met eerbied gesproken, Zijn Vader in Zijn handen laat kijken, bidt Hij: "Vader, U hebt Mij toch Uw Geest beloofd om aan Mijn Kerk op aarde te schenken. Vader, U ziet het toch in Mijn handen, Ik heb alles volbracht. U zult toch niet meer toornen, U zult toch niet meer schelden op Uw Kerk. En Vader, Ik heb toch alle macht, alle permissie en bevoegdheid gekregen in de hemel en op de aarde. O, geef Mij Uw Geest, Die ook Uw Geest en Mijn Geest is, opdat Ik die mag uitstorten op alle vlees."

Ja, met dat ik dit zo zeg, denk ik: hoe durf je als zondig mens het zo onder woorden te brengen? Maar ik geloof dat ik als dienaar van het Woord dat wel mag doen, opdat u en jij het helder krijgen wat daar gebeurd is voordat de Geest kwam. De Heere Jezus heeft het aan Zijn Vader gevraagd, Hij heeft tot Zijn Vader gebeden. Weet u, gemeente, als Jezus tot de Vader bidt daar hoog in die hemel, dan is de Heere Jezus van één ding ten volle overtuigd. Weet je waar de Heere Jezus van overtuigd is? Dan moet u eens luisteren wat Hij gezegd heeft toen Hij eens bij het graf van Zijn vriend Lazarus stond, die gestorven was en die de Heere Jezus opgewekt heeft uit de doden. Dan moet u goed luisteren wat de Heere Jezus bij dat graf zei: *Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt; want Ik weet, dat Gij Mij altijd hoort*.

Ja, de Heere Jezus wist: *Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?* Nu staat de Heere Jezus als de Zoon van God voor de Vader, terwijl Hij het offer volbracht heeft. En op grond van het offer bidt Hij om de uitstorting van de Heilige Geest, in de wetenschap: "Mijn Vader hoort Mij altijd. Ja, Mijn Vader verhoort Mij." Daarom kon Petrus in die Pinksterpreek verklaren, en daar zijn we onze schriftlezing mee geëindigd in vers 33: *Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, wat gij nu ziet en hoort*.

Wat is die voorbede van de Heere Jezus onmisbaar, hè gemeente? Heb je de Heere Jezus zo nodig leren krijgen? Mis je ook zo het werk van de Heilige Geest in je hart? Of is het er wel eens geweest en moet je vanmorgen zeggen: "Ik voel het niet meer, ik heb het niet meer, ik zie het allemaal niet meer"? En toch voel je de noodzaak: "Ik heb dat werk van de Heilige Geest zo nodig, ik heb de Heilige Geest Zelf zo nodig." Dan moet je bij de Heere Jezus zijn. Het is zo eenvoudig, gemeente. Dan mag je de toevlucht nemen tot die verhoogde Koning en zeggen: *Och, schonk Gij ook aan mij de hulp van Uw Geest*.

Weet je, de Heilige Geest rust op de Heere Jezus. De Heere Jezus is vol van de Heilige Geest, want Zijn Vader heeft Hem met de Heilige Geest gezalfd. Waartoe? Om nou een blijde boodschap te brengen. En aan wie gaat Jezus die blijde boodschap brengen, zodat de Heilige Geest die blijde boodschap zal toepassen in het hart? Dat doet de Heere Jezus aan arme zondaren die zo bedroefd en verslagen zijn van hart vanwege hun zonden en overtredingen tegen de Heere. Maar hoor eens: wie dat nou oprecht mag belijden, wie nou in de binnenkamer zijn knieën mag buigen en zijn hart helemaal voor die grote Koning mag uitstorten, die zal vertroost worden. Daarom stort Christus de Geest uit, Die kan je troosten in je zielsverdriet.

Ja, de Heere komt ook met Zijn blijde boodschap tot mensen die zich zo gevangen voelen in de boeien van de duivel, in de macht van de zonde. Maar nu is deze Geest uitgestort om tegen dat

vlees te strijden. Ja, Hij is bij machte om de werkingen van je vlees te doden. Die blijde boodschap komt ook tot mensen die zo vertwijfeld zijn, die zo heen en weer geslingerd worden, die zo last hebben van al die vertwijfelingen van binnen in de ziel, die de zekerheid van het geloof missen, maar nochtans hongeren en dorsten naar de gerechtigheid in Christus. Maar dezulken zullen zalig worden, zij zullen verzadigd worden met dat Brood des Levens, met het Water des Levens, om niet, En daarom is die Geest gegeven.

Ja, ook komt de Heere met die blijde boodschap aan Gods kinderen, die na ontvangen genade steeds weer moeten klagen: *Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?* Maar de Heilige Geest zal het leren om Jezus Christus te danken, Die hen verlost heeft. De Heilige Geest is uitgestort als een verhoring van Christus' gebed: *Ik zal den Vader bidden*. Maar ook omdat de Vader het Zelf beloofd heeft.

2. De vervulling van een belovende God

Dan komen we bij het tweede stukje van onze tekst: *Hij zal u een anderen Trooster geven*. Onze tweede gedachte: de vervulling van een belovende God. Ja, de woorden van onze tekst staan inderdaad niet in het Pinksterevangelie van Handelingen 2. De Heere heeft deze woorden uitgesproken toen Hij nog voor Zijn lijden en sterven stond, voor de trappen van Zijn verhoging, ook voor de trap van de Hemelvaart. Ja, er zal een scheiding komen tussen de Heere Jezus en Zijn discipelen. De hemel, dat is het huis des Vaders met die vele woningen. Daar gaat Hij een plaats bereiden voor alle mensen, jongeren en ouderen, die zalig zullen worden, om ze op Zijn tijd ook in het Vaderhuis te brengen. En als Hij dat alles bereid heeft, dan komt Hij terug, zo zei Hij.

Nee, Hij zal niet direct na de Hemelvaart terugkomen op de wolken des hemels, om te oordelen de levenden en de doden. De discipelen zullen nog een taak hebben, en er zal nog heel veel moeten gaan gebeuren voordat die grote en doorluchtige dag des Heeren komt. En toch zei de Heere Jezus tegen Zijn discipelen: "Ik kom heel snel weer terug. Als Ik naar de hemel ben opgevaren, zal Ik jullie geen wezen laten." Maar hoe zal Hij dan terugkomen? Nou, door de Heilige Geest, Dei zal Hij gaan uitstorten op Zijn Kerk op aarde. Dat stond vast, dat wist de Heere Jezus zeker. Daarom kon Hij met vaste zekerheid tot de discipelen zeggen: *Hij zal u een anderen Trooster geven*. "Discipelen, hoef je niet aan te twijfelen, dat zal Mijn Vader doen, want Mijn Vader heeft dat beloofd."

Ja, God de Vader heeft aan de Heere Jezus de Heilige Geest beloofd. Dus allereerst aan de Heere Jezus. Het is de moeite waard om daarover na te denken. Wanneer wij het hebben over de beloften, denken wij gelijk aan mensen. En zeker, de beloften zijn voor mensen, daar staat het Woord vol van. Maar er zijn ook beloften voor de Heere Jezus, die zullen allereerst aan de Heere Jezus vervuld worden. Zo heeft God de Vader de belofte van de Heilige Geest allereerst aan de Heere Jezus gegeven. Dat heeft natuurlijk al eerder plaatsgevonden dan de Hemelvaart, want zelfs voor de Hemelvaart horen wij de Heere Jezus al zeggen: *Zie, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u, maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij aangedaan zijt met kracht uit de hoogte*. Dus die belofte van de Vader had de Heere Jezus al ontvangen voor Zijn Hemelvaart. Dat was de belofte dat de Geest zou komen.

Maar dan zit ik nog wel met die vraag: waarom heeft de Vader die belofte nou eerst aan de Heere Jezus gegeven? Nou, heel eenvoudig: de Heere Jezus had de Heilige Geest nodig om Zijn schapen uit het ganse menselijk geslacht te vergaderen. De Heere Jezus heeft gezegd: *Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; die moet Ik ook toebrengen*. En hoe doet de Heere dat nou? Door Zijn Woord en door Zijn Geest. Hoeveel plaatsen in het Oude Testament laten ons niet zien

dat die Geest noodzakelijk is, dat die Geest uitgestort moet worden, en dat de Heere Jezus die Geest nodig heeft om zondaren zalig te maken?

Petrus wijst op een van die beloften: *En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen; en ook op Mijn dienstknechten en op Mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren*. Dat had de Vader beloofd, allereerst aan Christus, omdat Christus door Zijn Woord en Geest dit zal laten gebeuren. Daarom kon Christus zeggen van Zijn Vader: *Hij zal u een anderen Trooster geven*.

Weet u wat nou zo'n troost is, gemeente? Dat is altijd weer met datgene wat de Heere gesproken heeft. Het geldt altijd van de belofte: *Wat uit Zijn lippen ging, blijft vast en onverbroken*. God zal Zijn Geest geven aan Zijn Zoon met de bevoegdheid om die Geest uit te storten op alle vlees. Daarom heeft Christus de belofte van de Vader als eerste ontvangen. En wat heeft Hij met die belofte gedaan? Hij is met die belofte werkzaam geworden voor het Aangezicht van Zijn Vader, wat we zojuist hebben overdacht: *En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven*. Ja, dat sprak de Heere Jezus in de paaszaal, nog voor Zijn lijden en sterven. En Hij zegt het heel nadrukkelijk: "Mijn Vader zal door Mij die Geest aan u geven, het was geadresseerd. Die Geest zal komen, Mijn Vader zal Hem zenden, en Ik krijg de macht om dat te doen."

En het is vervuld, gemeente. O, zie toch eens een bewijs dat wat uit Zijn lippen ging, onverbroken blijft. Als de Vader op grond van Christus' offer Zijn belofte gaan vervullen, dan zal het waar worden: *En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, gelijk de Geest hun gaf uit te spreken*.

God vervulde Zijn belofte. Hij gaf Zijn Geest aan Zijn Zoon en door Zijn Zoon aan Zijn Kerk. Ja, Hij gaf die Geest allereerst aan die kleine gemeente van 120 zielen, die daar de afgelopen dagen zo eendrachtelijk bijeen waren in bidden en smeken. De Vader gaf door Christus die Trooster allereerst aan dat kleine kerkje in Jeruzalem. 120 mensen waren daar bijeen met bidden en smeken, door Christus, om die andere Trooster.

Ja, maar hadden die mensen de Heilige Geest dan nog niet? Jazeker, het waren allemaal wedergeboren mensen. Het waren allemaal mensen die het werk van de Heilige Geest in hun harten kenden. Maar wat wil het dan zeggen dat zij vervuld werden met de Heilige Geest toen de Vader die belofte inderdaad vervulde? Ja, toen vervulde Hij niet alleen die belofte, Hij vervulde niet alleen de Pinksterdag, maar weet u wat de Vader door Christus, door Zijn Geest, ook deed? Hij vervulde het hart van die mensen.

Als er dan het woordje 'vervullen' staat, jongens en meisjes, betekent dat helemaal vol. De harten van die 120 mensen – ben je ook zo jaloers? Ik wilde dat ik het had – de harten van die mensen werden zo verzadigd met het goed van de Heere, dat hun ziel als het ware overstroomde. Om even terug te denken aan de preek: pak thuis maar even een beker uit de kast of een glas, zet dat nou eens onder de kraan en doe dan de kraan eens een klein beetje open. Ga dan eens rustig kijken en terugdenken aan deze preek. Dan begint het glas zich te vullen, te vullen, te vullen, totdat het water erover stroomt? Zo dus bij die 120 mensen. Nee, daar begint het geestelijke leven niet mee. Het geestelijke leven zou je kunnen vergelijken met wat in de wedergeboorte begint met een regen, waarbij die druppeltjes zo zachtjes naar beneden komen, zo'n zachte, milde regen. Dan begint de

Heilige Geest met Zijn werkingen te druppelen in je hart. Maar het blijft niet bij druppelen, het wordt steeds meer.

Dan hoor ik de Heere Jezus eens in de tempel zeggen: *Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien*. En dit zeide Hij van de Geest: D*ie ontvangen zouden, die in Hem geloven*. Ik las bij Matthew Henry zo'n prachtige uitleg bij dat vervullen van de Geest. Moet u luisteren: "Zij werden vervuld met de genade van de Heilige Geest, nog overvloediger, nog krachtiger dan ooit tevoren. Zij waren nog meer vervuld met de vertroostingen van de Geest. Zij verheugden zich meer dan ooit in de liefde van Christus en de hoop op de hemel. En dit alles waren al hun smarten en al hun angsten als verzwolgen." Het is alsof de Heere Jezus zegt: "Jullie zullen zelfs gedoopt worden met de Heilige Geest."

Ook dat beeld kunnen we wel begrijpen als we even denken aan de doop in de vroege kerk. Dan werd iemand ondergedompeld onder het water, dat het water hen helemaal omgaf. Zo werden deze mensen in Jeruzalem helemaal vervuld met de Heilige Geest. En daarbij hebben ze twee dingen ervaren. Niet alleen de werkingen van de Heilige Geest, maar ze hebben ook heel krachtig ervaren dat de Heilige Geest een Persoon is, een Persoon Die ons hart vervult. Zij vervuld waren met genade en de weldaden van de Heilige Geest, maar ze hebben er iets van ervaren: de Geest Zelf is in ons hart. En dat was een vertroosting voor hen. Hij leidde hen in al de waarheid, Hij nam het alles uit Christus en legde het in hun hart. Hun hart werd als een overvloeiende beker.

Nog zekerder waren ze van hun zaligheid, van de vrede die ze met God hebben ervaren door Christus. Nog duidelijker was het voor hen dat ze door die Geest zeker mochten weten dat ze op grond van het bloed van Christus aangenomen waren als kinderen van God de Vader. Wat moeten die mensen toen en daar zich toch gelukkig gevoeld hebben! Wat waren die mensen zalig toen hun hart zo vervuld werd met de Geest! Dan valt alles van je af, dan is er niemand anders als een Drie-enige God.

Zou je dat vanmorgen nou niet willen, gemeente? Zou je dat nou niet begeren, dat er iets in je ziel mag zijn van: *O Vader, dat Uw liefde ons blijk; o Zoon, maak ons Uw beeld gelijk; o Geest, zend Uwe troost ons neer*. En daar heb je iets van de vervulling: *Drie-enige God, U zij al de eer*. Dat gebeurde daar heel eenvoudig, dat was voor die mensen een zeer rijke vertroosting. Want die Geest, waar hun hart mee vervuld raakte, zou altijd bij hen blijven.

3. De vertroosting van de blijvende Geest

Dat staat ook in het laatste stukje van onze tekst: *Opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid*. Onze laatste gedachte: de vertroosting van de blijvende Geest. Dan komen wij vanmorgen bij een hele bijzondere naam die de Heilige Geest mag dragen, dat is de naam Trooster. Dat is zo'n geweldige, machtige naam in de Schrift. Wat betekent dat woord eigenlijk? Ongetwijfeld zul je het wel eens gehoord hebben in een preek wat er in het Grieks eigenlijk staat bij het woordje vertroosting, troosten of Trooster. Dat is het woord 'paraklesis', 'parakletos'. En dat betekent heel letterlijk: iemand erbij roepen, zodanig iemand erbij roepen als je die iemand nodig hebt. Je kan hem totaal niet missen. "Hem heb ik nodig, ik heb hulp nodig. Er is iets wat ik zelf totaal niet meer voor elkaar kan krijgen, totaal onmogelijk van mijn kant. Nu heb ik er iemand bijgeroepen Die mij kan helpen." Dat is de betekenis van het woordje 'Trooster'. Je zou kunnen zeggen: Hij is een zaakwaarnemer. Je kan met een bepaalde zaak lopen, met een zorg, met een moeite, met een verdriet of een nood. Hij neemt het over en lost het voor je op. Dat is het: Trooster.

Weet u wat opgevallen is in onze tekst? *Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven*. Het woordje 'anderen' laat ons weten: er is er dus niet één, maar meer dan één. Want

anders zeg je niet 'andere Trooster'. Nou, er is er ook meer dan één, er zijn er twee. En als de Heere Jezus zegt: *Hij zal u een anderen Trooster geven*, dan is het net alsof de Heere Jezus zegt: "Ik ben een Trooster, en er is nog een andere Trooster." Daarom, degene die de Heere vrezen, die zijn zo rijk, die zijn zo schatrijk, die hebben twee Troosters. Hun ene Trooster is in de hemel, dat is de Heere Jezus, die trouwe Zaligmaker, Die Zijn Kerk gekocht heeft met Zijn bloed, Die Zijn Kerk Zich tot Zijn eigendom gemaakt heeft, en Die Zijn Kerk verlost heeft uit de macht van de zonde en de duivel. En die andere Trooster is de Heilige Geest in het hart.

Weet u, die twee Troosters werken zo nauw samen. Dat bedoel ik echt eerbiedig, hoor. Want de Heilige Geest, Die in het hart van zo'n mens komt, Die weet precies wat er allemaal plaatsvindt, Die weet precies wat die persoon nodig heeft. En terwijl de Heilige Geest dat hier in je hart weet, staat Die Heilige Geest in verbinding met de Heere Jezus in de hemel, zodat de Heere Jezus het ook weet. En dan gaat de Heere Jezus met Zijn offer tot Zijn Vader om te bidden: "Vader, zou U willen geven aan die arme zondaar daar in Rotterdam-Kralingen wat die nu mist?" Wat een heerlijk werk samen, hè? Maar dat is het geheim van Pinksteren. De Heilige Geest, Die kan je daar brengen waar je jezelf niet meer brengen kunt. Hij kan je op die plaats brengen waar je voor je waarneming zo ver van verwijderd bent, om je alles te schenken wat in de Heere Jezus te vinden is.

Dan ga ik u tenslotte maar meenemen naar de tempel weer. Daar staat die tollenaar. Misschien ben jij het wel vanmorgen, misschien bent u het wel, van verre, die man kon zich niet brengen waar die nou zo graag wilde zijn. Waar wilde die man zo graag zijn? Bij het bloed van de Heere Jezus. Hij wilde zo graag schuilen onder die vleugelen. Weet u nog, Psalm 61? Want hij zegt het toch: *O God, wees mij dus zonder genadig*. Dat betekent vanuit het Hebreeuws toch: Wees met mij verzoend, door het bloed der verzoening. Zie je het bloed ook liggen? Zie je de Heere Jezus hangen aan het kruis? Maar kun je er niet komen? Heb je ook zo'n hulp nodig? Heb je ook zo'n Trooster nodig?

Die tollenaar kon zich er niet brengen, maar toch kwam er, want hij ontdekte een Trooster, een Zaakwaarnemer in zijn hart. En waar die man zichzelf niet kon brengen, daar bracht de Heilige Geest hem. Die werkte een krachtig geloof in zijn ziel, waardoor hij het offer van Christus zich zo mocht toe-eigenen dat het in zijn ziel ging zingen: *Zo ver het west verwijderd is van het oosten, zo ver heeft Hij, om onze ziel te troosten, van ons de schuld en zonde weg.* Kijk, zo wil de Heilige Geest te hulp komen om tot de zekerheid van het geloof te komen, om te leren bidden gelijk het behoort. Als je het niet meer weet, dan komt Hij met Zijn onuitsprekelijke zuchtingen. En als je dan niet eens weer een woord kan bedenken om voor de Heere uit te spreken, weet je wat de Heilige Geest dan doet? Moet je maar opletten: dan leidt Hij je altijd naar het Woord.

Heb je het ook al eens meegemaakt dat je werkelijk niet meer wist hoe je het moest uitspreken voor God, en dat je op een wonderlijke wijze bij een gebed in Gods Woord geleid werd door de Geest, waar nou precies de toestand van je hart beschreven stond? Het was net alsof de Heilige Geest zegt: "Kijk eens zondaar, ik weet het wel, je weet niet meer te bidden gelijk het behoort, dan heb Ik een gebed voor je, hier." Dat betekent het: met onuitsprekelijke zuchtingen leren bidden gelijk het behoort.

Ten slotte nog dit: *Hij blijft in der eeuwigheid*. In dat hart waar Hij eenmaal Zijn intrek genomen heeft. En als je nou genade hebt ontvangen op de school van de Heilige Geest, dan kunnen er momenten zijn dat je er helemaal niks meer van bemerkt, en dat je misschien wel eens bevreesd afvraagt, met schrik: "Heb ik de Heilige Geest ooit wel ontvangen? Is Hij ooit wel een goed werk begonnen in mijn hart?" O, wat kan het soms donker worden, wat kan het soms aangevochten worden, wat kan het soms dor en doods worden van binnen. En is het dan niet een wonder dat de Heilige Geest de Trooster is, Die steeds toch weer Zijn werk in stand houdt.

Ja, en weet u, dan doet Hij dat soms ongedacht en onverwacht, als bij een verrassing, zodat je weer eens even, om de taal van vroeger te gebruiken, mag bijtekenen. Dan kan het zomaar zijn: "Heere, bent U nou wel begonnen in mijn hart?" Dat je zomaar onder de prediking een vertroosting krijgt van de Heilige Geest, en dat je het van binnen weer mag geloven: *De HEERE is mij verschenen van verre tijden; Hij heeft mij liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heeft Hij mij getrokken met goedertierenheid*.

Misschien zit er vanmorgen wel iemand die zegt: "Hij heeft me vergeten, Hij heeft me verlaten, en je kan er niet meer bijkomen." Dan is daar die andere Trooster, en Die wil het waarmaken van binnen, en je bij vernieuwing doen geloven: *Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd, uw muren zijn steeds voor Mij*. Misschien ben je wel in de zonde gevallen, misschien loop je weer met de last van je zonde, en mis je zo die vertroosting. Dan wil de Heilige Geest, die andere Trooster, komen en je ogen opheffen naar omhoog, en het doen geloven in je ziel: *Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt; en indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige*.

Ziet u wel, zo doet de Geest het. Als Die het weer doet, dan mag je weer bijtekenen en geloven: "Hij zal altijd bij mij blijven." *Als mijn gedachten in mij vermenigvuldigd worden, hebben Uw vertroostingen mijn ziel verkwikt*. Kijk, zo reizen allen die wedergeboren zijn naar huis, van kracht tot kracht: *Nu reis ik getroost, door die andere Trooster in het hart, door die Trooster in de hemel, biddend voor het Aangezicht des Vaders. Nu reis ik getroost, soms ja, onder het heiligend kruis, maar toch: naar het erfgoed hierboven, naar het Vaderlijk huis*.

Amen.